

VELIKONOCE NA SNĚHU

Čtvrtek, 08 duben 2010

Ahoj Daní a všechny ostatní kudlanky a kudláňkové, dovolila jsem si poslat vám všem jeden pozdrav - pozdně povelikonoční přeliv velikonoční. Povelikonoční proto, že jsem to dříve nestihla, a přeliv velikonoční pro nás výprava za sněhem konala o víkendu přeliv velikonočním pondělím :-)).

Já jsem poslední dobou docela hrdala, když se zima ne a ne rozloučit a několikrát se k nám vracela se svými mrazivými přelivy a zimou a nevládnem... Zejména vždy po těch pár krásných jarních dnech plných sluníčka jsme uvažovali zimní bundy a boty a uvažovali si jen v jarních bundách, a párkrát i jen v tričku a balerínkách. Takže jsme jednoho krásného a krásného rána rozhodli, že vyrazíme někde na výlet, když to vypadá, že bude hezky. Já uvažovala o podzimu sním o tom, a zase vyrazíme do svých oblíbených Jeseníků, takže bylo jasno, kam. Na Pradědu je krásně sněhu po kolena i mimo sjezdovky a lyžařská sezóna je v plném proudu, ale na ostatních místech už jaro vykukuje ze všech koutů. Náše cíl byla Ostružná, tam na návsi odložit auto a hurá po svých nahoru, do kopce a lesa. Když bude přeliv po asi a cesta, tak na Paprsek. Nejlépe bylo Gabulce, v krosnici se nesla krásně spokojeně, vesele popoháněla tátu, když zrovna nespala. A protože si cestou krásně zdíma, tak ho moc ani nepopoháněla. Vyfunili jsme po zelené značce na Císařskou boudu, tam dali svačtinu, přeliv sedli na červenou, která dovedla nás na Paprsek. Zatímco dole vesele kvetly sněženky, petrklíč, na vrbách rašily kořalky a tráva se jadrá ven, tak o kousek výše nás na cestě přeliv vítal bílý koberec. Na cestě stí se dalo jít, i když cházet v obtížném a v tom sněhovém nadělení. Sluníčko svítilo jak o život, nebe se pyšnilo krásnou šekankovou a sníh pod nohama byl změklý a krásně tál. Dobré nepromokavé boty jsou základ, takže nás nemohlo nic odradit. Sešteno, podtrženo, na Paprsku jsme si dali výborný obědek, završili jsme to sladkým dezertíkem, který jsme si samozřejmě přeliv na výšlapu zasloužili, pokochali se posezením venku na terase na sluníčku a vyrazili jsme zase dolů k autu. Cesta krásně ubíhala, byli jsme pyšni na sebe, že jsme to zvládli, i když jsme spíš se potí s tím, že květi sněhu třeba a na Paprsek nedojdeme, ale došlap, spokojení, nadělení, přeliv jemnými slovy, cestou zpět domů jsme se v autě rozplývali nad krásným výletem, nad tím, jak nám vyšlo po asi (to když začalo veškeré) a nad tím, jak nám prostě bylo všem spolu děsně fajn a jak je fajn, že jsme na výlet vyrazili. Takže vám posílám pár fotek i se sněhem, ze kterého jsem měla zase obrovskou radost, hlavně proto, že nás doma už je fakt jaro a po sněhu ani památky. No a doufám, že jste velikonoční svátky strávili stejně spokojeně a přelivjemně, jako my. PS: v době, kdy toto píšu, už má nebolí nohy z té cesty v mákém sněhu, takže je mi úplně fajn.

Všem kudlankám a kudláňkám zdar a sílu přelive Pavla Vodoměrka